

PaedDr. Könözi Éva
Párkányi Gimnázium, matematika-
kémia szakos tanár, lakhely: Ebed

Emlékképek az eltelt 20 évről

A kezdetek

1995-ben véletlenül akadt a kezembé a Katedra folyóirat és vele együtt a matematikaverseny első fordulója. Kezdő tanárként nem volt tapasztalatom a levelező versenyekkel. Volt viszont néhány (szám szerint 6) okos diákom. Nagy lendülettel vágtunk bele a feladatok megoldásába. Mivel én is kezdő voltam, meghirdettem magamban egy „titkos” matekversenyt. Diákjaim tudta nélkül versenyeztem velük. Leadott megoldásaikat pontoztam, összehasonlítottam a sajátjaimmal. Néhány forduló után többen is megelőztek. Bosszankodtam a nehézkes gondolkodásom miatt, és örültem a diákjaimnak. Büszke voltam rá, hogy taníthatom őket. Nagy örömömre mindegyikük bejutott az országos döntőbe. Az eredményhirdetésekor, amikor a 11. helyezett neve is elhangzott, és még egyetlenegy diákomat sem szólították, hihetetlennek tűnt, hogy a 6 diák mindegyike az első tízben végzett. A legjobb diákom, Molnár Zoli, második lett. Azóta is ritkán éreztem ekkora boldogságot. Sírva rohantam ki az épületből. László Béla, a verseny gesztora meglátta és utánam jött. Aggódva kérdezte, mi a baj. Zokogva mondtam, hogy örülök a „gyerekeim” sikerének. Mosolyogva ölelt meg és megkérdezte, nem akarok-e segíteni Gézának a verseny szervezésében. Hát így kezdődött.

Gyürki Pityu

Az első döntő színhelyén, még a verseny előtt ültünk egy padon friss ismerősömmel, Horváth Gézával. Diákjainkról beszélgettünk. „Jegyezd meg Gyürki Pityu nevét! Ő az én diákom. Nagyon okos. Hallani fogsz még róla.” – mondta. Gyürki István nyerte az első döntőt. Tudomásom szerint ma a Pozsonyi Műszaki Egyetem matematika-tanára. Jó és segítőkész fiatal tanár.

Mészáros Tomi

Ő egy német-országi kollégám fia. Már az alsó tagozaton átlagon

felüli érdeklődést mutatott a matematika iránt. Kollégánóm – talán a szakpárosítása miatt – kezdetben vonakodva fogadta el a tény. Tomi harmadikos volt, amikor kollégánóm megkért, hogy adjak neki gyakorló feladatokat. Ilyesmit mondott: „Ha Tamás matekkal akar foglalkozni, ám legyen!” Negyedikes volt, amikor odaadtam neki a Katedra verseny ötödikes feladatsorait. Mindig időben és lelkesen hozta szép megoldásait. Felejthetetlen élmény volt vele dolgozni, mert agya szivacsként szívta fel a trükköket, semmit nem felejtett el. László Béla és Horváth Géza engedélyével indulhatott az ötödikesek versenyében, amit magasan megnyert. Hat éven keresztül, már a saját korosztályában versenyezve, zsinórban nyerte az országos döntőket. Tamás ma a Budapesti Műszaki Egyetem tanársegédje és PhD.-hallgató. Sok év után kaptam tőle egy levelet, amelyben ezt írta: „Szívesen emlékszem vissza a kezdetekre, többek között a Katedra Matematikaversenyre is. Az itt szerzett tudás és tapasztalatok nélkül bizonyára nem lennék ott, ahol ma vagyok”.

Feladatszerkesztés

Géza hosszas unszolására belevágtam a feladatszerkesztésbe. Felelősségteljes, időigényes és aprólékos munka arra törekedve, hogy lehetőleg eredeti feladatok szülessenek. Több heti nyűglődés, válogatás, szövegcsiszolás, megoldás, számítógépbe írás után végre összeállt a feladatsor és a megoldások. Elküldtem Gézának. Másnap reggel néztem a postámat, és a 2:30 perckor elküldött válaszában ezt írta: „Egy kivételével rendben vannak a feladatok. A II-7-2-es helyett javasolj másikat! 3 évvel ezelőtt az I-7-1-es feladat nagyon hasonló volt.” Bosszantott, hogy újra le kell ülnöm a feladatokhoz, és csodáltam Géza memóriáját, precizitását.

Oklevelek

Az oklevelek írásánál a számítógép ma nagy segítség. Az első években még

nem volt, ezért Géza tussal, saját kezűleg írta az oklevelekre a neveket. A munka hajnalig tartott. László Béla egy ideig ott ült velünk, aztán aludni ment. Hajnali ötkor felébredt, látta, hogy még mindig dolgozunk. Pizsamában jött oda hozzánk és megkérdezte: „Ti még mindig itt vagytok? Segíthetek valamit?”

Pathó Robi és Gábor

1999-ben az alapiskolából elhívtak tanítani a gimnáziumba. Alapiskolás korú nyolcadikos diákokat kaptam. Felfigyeltem egy ikerpárra. Pontos és szép feladatmegoldásokat adtak. Mivel nem igazán volt versenyzői múltjuk, a versenyfeladatok megoldásában érződött a rutinhiány. Elővettem a Katedra-verseny utolsó 4 évének összes feladatát, és gyakoroltattam velük a megoldásokat az ötödikes feladatsorokkal kezdve. Az első gyakorló feladatsor láttán Gábor döbbenet jelezte meg: „De tanárnó! Mi már nyolcadikosok vagyunk!” Elmagyaráztam neki a szándékomat, elfogadták, és elkezdődött az 5 évig tartó örömteli közös munkánk. Koruknál fogva sajnos már csak egyszer kapcsolódhattak be a Katedra-versenybe. Saját bevállalásuk szerint ezekkel a feladatokkal is kitűnő alapokat kaptak. Már „nagygimnazistaként” sikeres megoldói voltak a Matematikai Olimpia mindhárom kategóriájának. Robit meghívták a szlovák olimpiai csapat keretválogatójára is. Pathó Róbert és Gábor a Prágai Károly Egyetemen matematika szakot végeztek, ugyanitt PhD.-hallgatók.

Tanulságok

Személyes emlékképeim némi betekintést adnak a versenyztetés és versenyszervezés kulisszatitkaiba. A felkészítő tanárok bizonyára őrizgetnek az enyémekekhez hasonló kedves történeteket. Személy szerint szakmailag hasznos, szép 20 évet és életre szóló tanár-diák és tanár-tanár barátságokat köszönhetek a Katedra Matematika-versenynek.